

Telegraful Roman

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pe un an 24 coroane.

Pe șase luni 12 cor. — Pe trei luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiile să se adreseze
Administrației ziarului "Telegraful Român", Sibiu, str. Măcelarilor 45.Corespondențele
să se adreseze Redacției "Telegrafului Român", str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrierile nefrancate se refuză. — Articolii nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Un sir cu litere mărunte pentru întâia oară 30 fil.,
pentru a doua și a treia oară côte 20 fil.

Pentru inserare mai mare după învotăză.

Fondul arhidiecezan de penziuni

In sesiunea ce vine a sinodului arhidiecezan se pune la ordinea zilei modificarea sau întregirea statutelor fondului de penziuni preotesc.

Chestia interesează de aproape preotescă, și veste că acum după 30 ani de experiență, prima votare de statute a fost la 1891, și a doua după 10 ani la 1901, iar a treia, dacă vea stea se adeverește, acum aproape la 30 ani, se fac statute nouă pentru acest fond, trebuie să ne împrumute speranțe nouă și și bucurii nouă. E vorba doar de soartea preotescă, — a acelui factor din biserică, care e *spiritus movens* al bisericii și deci cu drept cuvânt se poate numi aliațul care doșpește pănea.

Datorință are biserică a conserva în stare bună acest aluat, căci la din contră toată truda în urmă înainte trebile bisericești și truda fară nici o perspectivă de succes. Cel nemulțumit cu sine au poate face mulțumiți pe cei care îl cărmuște?

Speranțele preotescă ce se leagă de nouă revidare, îmi pun în mâna condeial.

Preotescă dorește, ca noua revidare să nu fie recădere ca cea din 1901. Decât așa, mai bine rămâneam cum suntem.

Inadevar! statutele revidate în 1901 comit două greșeli mari. Una de formă, alia de esență. Cea de formă s-a manifestat în faptul, că pentru unii preot, cari atât nu se declară pentru statutele nouă, a lăsat în vigoare tot statutele veci; va să zică s'au făcut statute nouă, că să nu se facă prin ele nimic, ori dacă se face ceva, apoi să se producă două categorii de penzionări și membri ai fondului, ca și cum am avea două fonduri de penzi. Separarea aceasta n'a fost bună. Mai mult a contribuit la disoluționare, decât a grupat preotescă în jurul fondului.

Că separarea a stricat mult intereselor fondului, pare ceva de sine înțeleș. Greșela de esență a fost și mai mare și a stricat și mai mult fondului. Înțeleg dorul bisericii de a păstra echilibrul bugetar în finanțele fondului de penzi, dar aceea totuși nu o înțeleg, că de ce sinodul arhidiecezan a voit să-și răsbase pe mine, biet pensionar, adică să port eu consecințele calculului greșit al sinodului la facerea statutelor fondului de penzi. Și ul 29, care enunță, că dacă venitele fondului nu acoperă penzile, fiecarui pensionat i se destrag din penzie atâtea procente, că se cer pentru susținerea echilibrului bugetar, este și rămâne paragraful sinistru în statute, care ia orice voie celui intrat în sururile fondului. Cu drept cuvânt zice: Mi-am asigurat bătrânețe penzi, dar și Dumezeu ce va fi, pentru că sabia lui Dumocle și în tot momentul asupra capului meu. În tot momentul să pot aștepta la detrageri și scăriile pierderi. Arhidieceza, vezi bine, nu garantează toată penzia din șul 14.

Acest paragraf a fost pedecca cea mai mare la aceea, că cei mai mulți preotă bătrâni nu s'au înscris la fond după statutele nouă, și i se piedreșă și pentru tinerii de azi. Se înscrui el, nu-i vorbă, dar nu cu insufleție și nici nu legă prea mari speranțe de penzi. Aceea, că alinea 2 mai slăbește dispozițiile din prima alinee, nu este hotărâtor în cazul de față. Indoiala se intinde asupra întregiei instituții. Unde există apoi indoială, nu credință în mantuire. Ghimpele asta, deci, necondiționat trebuie scos la revizuirea ce se face. Să se stătorescă ctoatele de penzie pe baza calculelor reale și cu statutele nouă să nu se facă experiențe. Aceasta e cerință car-

dinală.

Altă dispoziție ce face supărare,

nu lață membrii fondului, că la credințioșii din parohiile în vacanță și administratorii acestora: Statutele cer, ca jumătatea venitului din aceea în fondul de penzi. Foarte bine. Parohiile sărăce de clasa III, nu au multe venite însă. La venire puține apoi nu se afiță nici administratori, iar dacă se dau fondului $\frac{1}{2}$ venitile, preotii vei- ci se retrag dela administrație, prin ce credințioșii noștri li se cauzează multe neajunsuri. Nu fac capital din chestie, dar trebuie să spun aci, că nu se folosește mult fondul din către parohiile sărăce vacante, dar cu atât mai mult strâncă în jos, în parohii. De aceea la revidare șul omisios ar trebui, — încă și pentru parohiile mici, sub 500 susele, — șters cu total, ori înlocuit cu altă dispoziție, d. p. parohii ce administrează parohie sub 500 susfete, drept $\frac{1}{2}$ venit prestează fondului taxele fixe anuale de 5 - 10 coroane. Mai mult de atât nici azi nu se incasează de la aceste parohii. Sunt însă la ordinăza zilei conscrierile veniturilor, adică lucrurile oficioase, apoi nemulțumirile de tot felul, cari ar putea fi impu-

tinăte. Alinea a doua din șul 30, cu toate că procede din îndemnul a nu sălă preotescă să facă prea mari sacrificii cu solvarea taxelor anuale, pentru cauzul că i se impunăză venitile, de fapt și neliniștiitoro și trebuie înălțătură.

Statutele ce se vor vota au să fie progres față de trecut, și în penziile ce le acordă și în timpul pentru care se acordă. Cei mai mulți din preotescă, maiales cari au famili, s'ar afiță satisfăcător, când statutele ar acorda favorul, ca familia preotului, — copiii mai ale, — să capete ajutoare, fie și mai modeste, și dacă moartea parohului urmează înainte de anul 10 al funcției și înscriere sale la fond. Escontențarea finală ce se face în acest casă în șul 20 de acum nu aduce nici o usurare familiei rămasse pe ultime. Adevară, că șul 31 ofere ceva măngăre, când enunță, că preotescă văduse și copiii lor pot primi ajutor modest din prisosul anului bugetar expirat, dar ajutorul acesta îl reduce pentru toate cazurile ce obvin la mar-

ginile sumei ce o predă tipografia arhidiceziană fondului din prisosul ei budgetar care, cum știm, nu poate fi prea mare și nici se pot împărtăși din acela toate văduvele și toți copiii orfanii ai preotilor din arhidiceză. Paragraful acesta nici atâtă mangărează nu aduce, să introducă ceva regulă în ajutoarele ce se dău în afară de penzi. Postulatul preotescă, de a regăsi cumva ajutoarele ce se dău celor lipsiți de penzie, resp. de a trage în cadrele statutelor și orfanii preotilor ce nu au împlinit încă 10 ani de serviciu, — este postulat just și cred că în statutele nouă nici nu poate rămaņea neconsiderat. Ne doare inimă când vedem, că văduva căte unu preot mort de tiară la lumea în cap cu orfanii și nu are de niciunii nici un venit.

Dela 1901 încoace, de când s'au votat statutele cele nouă, s'au înmulțit și exigentele. Atunci o penzie de 1600 cor. pentru preotul de clasa I și 800 cor. pentru cei de clasa II era prea suficientă. Și protopopii și asesorii consistoriali puteau fi satisfăcuți cu maximul penziei lor, statutor atunci. Astăzi abia cîvărtilor de plătește cu maximalele, din ce să mai trăiesc. (Nu stări de răsboi le am în vedere, acestea doar vor trece cu răsboiu, ci stări ce vor urma cu siguranță după răsboi, când tot scumpesc va domi).

Statutele nouă vor trebui deci să urce scara penzilor, ori dacă nu vor urca scara, vor trebui să se îngrijesc și de votarea relațelor de cîvărtilor pe seama penzionărilor, conform poziției lor oficiale, de când se aflau în serviciul bisericăs.

Inadevar! Ce pot face eu, ca făc protopop, cu 200 cor. lunar, dacă din sună cauță la plată și cîvărtilor. Cu cîvărtilor merge cum ar merge, fără cîvărtilă îngropă undeva într-un bordeu, de nici între oameni nu pot ieși de rușine.

Iată de ce se înzistă din toate părțile, să se urce penzile, să se lărgesc favorurile...

Pretensiunea e justă, — se va zice, — dar cum se va duce în îndeplinire?

Cu urcarea penziei se impun taxe ce nu le poate suporta nici unul din funcționarii bisericești, cari și alții nu sunt bine salarizați și nici își primesc — mai ale preotii — salarele în rate fixe. Chestia financiară, nu e vorba, poate să opună serioase pieledi. Nu am la dispoziție datele din consistori referitoare la penzonări și venitile ordinare și extraordinare ale fondului. Ni cî approximativ nu pot calcula stările acestea. Cei competenți vor face și aceasta. Ce pot spune în această privință, se reduce la următoarele:

Cei care se înscrui la fondul de penzi, nu de aceea se înscrui, ca numai decât să-și și ceară penzionarea, cum poate se întâmple la alte cariere cu disciplină mai severă și serviciu mai multitor ca preotia. Fondul de penzie al nostru e mai mult fond de

asigurare pentru preoți, în cazul absoluției neputințe de serviciu. Până poate, nimeni nu trece la penzie. Chiar de aceea penzile nu cred să deschilibreze fondul și dacă se vor croi ceva mai mari. Nu-l vor desechilibra de aceea, căci în comparație cu numărul membrilor fondului, penzonării sunt destul de puțini. Nu trebuie uitat nici acela, că statutele anuale pretind ca taxă fundamentală della fecare membru 30% și taxa anuală o fixează cu 4%, adică cu sume destul de urcate, în comparație cu alte întocimi de natură aceasta. Statutele vecchi din 1891 au fost mai modeste în acest punct. Au pretnis numai 20% taxă fundamentală și 3% resp. 2%, ca taxa anuală dela maximul penzilor. Dacă s'a putut trăi cu 20 și resp. 3 și 2 procent în era prima, a începutul, se va putea trăi acum cu cele 30 resp. 4 procent. Și se va trăi destul de bine, pentru că statutele decocatănd nu introduc și nici nu e bine să introduce pensiunea obligatoare, după cei 40 ani de serviciu. Pot va să zică funcționařii membrilor fondului de penzi până la horarul extrem al vieții lor, (se înțelege în caz de capacitate), fără a veni legea și a le zice: Destul îlată de ce numărul penzionărilor nu poate crește în măsură, să periclitizeze existența fondului.

Dar să zicem: penzile urcate vor pretinde jerife nouă! Într-o penză întrucătă că se urcă de la statutul arhidicezian transilvană nu să fie capabilă a asigurări penzile funcționarilor săi bisericești? Prea mare pessimism arata cel ce răspunde cu: Nu! Din contră, sunt convins, că toate sinodele parohiale vor vota bucuros sume mai urcate, ca cele ce le plătesc astăzi fondului de penzi, dacă li s'ar cere. E vorba de elementul cel mai important al bisericii, și biserică nu poate, și nici nu va rămaņea nepăsătoare față de preotescă. Înțelegându-și preotescă, pe ea se înalță.

Se cere însă lucru de mare importanță: Să se ia în statute toate măsurile, care asigură *incassarea regulată* a taxelor dele comune și membrilor fondului și administrarea fără greș a fondului de penzi. Nici taxe restante, nici bani nefructuți arăperi să nu fie. Aici este secretul, dela care atârnă prosperitatea.

Imi zace foarte la înimă a sbură o idee, care s'ar putea încreăța realiză în cadrul statutelor fondului de penzi arhidicezian. E vorba de acei preotii și membri ai fondului de penzi, cari sănăt în funcție, dar patimesc să zicem de boala incurabilă, care nu iartă, dar care pe lângă curățională în sanator tot se poate îmbunătăță.

Până acum pentru nenorocirii acești am facut atât, că am avut compătimire față de ei, dar cu compătimirea nu mult se poate ajuta. Biserică și-ar împlini datoria grind de servitorii ajunși la nenorocire în serviciul ei. Prin urmare aflu și fi disponiziile de tot salutară, dacă în sta-

